

Formanden: Det forekommer mig, at den ærede Taler ikke alene udtalte, at den Dommer, der har ledet den paagjældende Undersøgelse, ikke var nogen upartist Dommer, men endog saa, at det var en partist Dommer. Hvis det ærede Medlem, saaledes som jeg tror, han har, har brugt dette Udtryk, maa jeg gjøre ham opmærksom paa, at en saadan Udtalelse her, efter hvad der foreligger, er ubesøjet. En sliq Udtalelse indeholder en Sigtelse for Mangel paa Villie til at være retfærdig; men dette er noget ganske Andet og Mere, end at den paagjældende Dommer har staaet i et saadant Forhold til, hvad der skulde undersøges, at man maatte ønske, at en Anden havde undersøgt det, og at han maatte kunne benevnes, som man har sagt, Part i sin egen Sag. Jeg antager ikke, at det ærede Medlem ved at bruge det Udtryk, jeg har paatalt, har villet fremsætte den Sigtelse mod den paagjældende Dommer, at han har ladet det mangle paa Villie til at udføre sine Forretninger retfærdig.

Winther: Jeg misforstod maaskee den ærede Formand; men hvis den ærede Formand fjælnet mellem Betydningen af „ikke upartist“ og „partist“, saa har jeg ikke noget imod at indrømme, at det er det første Udtryk, der burde have været brugt. Det har selvsjølget ikke været min Mening at skue ind i denne Mand's Hjerte, og hvad han har kunnet ville. Det er ikke det, jeg har sigtet til, men jeg har kun beklaget, at de Myndigheder, hvem det paalaa at gjøre Valg af Dommer, ikke have viist større Hensynsfuldhed ligeoverfor Rigsdagen ved Valget af den Dommer, som de have kaaret til at lede Sagen.

Formanden: Jeg skal bemærke, at jeg ikke kan lægge stor Vægt paa, om man om en Dommer siger, at han er ikke upartist, eller om man siger, at han er partist; men hvad jeg ved min Udtalelse har tilsigtet, var at give det ærede Medlem Anledning til at faae bragt paa det Reene, at han ved det

brugte Udtryk ikke har villet fremsætte nogen Sigtelse mod den paagjældende Dommer for at have ladet det mangle paa Villie til at udføre sine Pligter retfærdig.

Winther: Jeg har netop sagt, at det var Noget, jeg ikke kunde have nogen Mening om, saa at jeg slet ikke har tænkt paa at fremsætte en saadan Betskyldning.

Formanden: Det er kun en saadan Erklæring, jeg har villet foranledige.

Ordføreren: Jeg finder mig, foranlediget til at bemærke, at netop fordi der ikke er afgivet en skriftlig Betænkning, men kun en mundtlig Beretning, har jeg sørget for at gjøre denne saa udførlig, at jeg tør sige, at der ikke foreligger nogen Udvalget givne Oplysning, uden at jeg har meddeelt Thinget den. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt der burde være stillet et Forlangende om yderligere Undersøgelse og navnlig om at faae Valglisterne sendte herover, skal jeg bemærke, at det ikke skulde have manglet paa Bestræbelser i den Retning fra min Side, saafremt det havde viist sig, at der herfor var noget som helst Holdpunkt i noget af de Punkter, som Klagerne have fremsat; men Alt, hvad Klagerne have anført, foreligger oplyst, og om end Forhørsdommeren er den samme Mand som den, der har været Formand for Valgbestyrelsen, saa gaar jeg dog ud fra, at naar han i de Udskrifter af Forhøret, der her foreligger, erklærer, at dette og hint er saa og saa, at dette og hint Factum er rigtigt, saa tør og skal man antage, at det er rigtigt. Hvis der i Klagepunkterne havde været Noget, som kunde have givet mig Anledning til at troe, at det vilde finde Medhold, naar det blev rigtig oplyst gennem en Undersøgelse af Valglisterne, saa skulde jeg, som sagt, have taget Hensyn dertil i min Indstilling; men jeg tror, efter som hele Sagen foreligger, at de Vælgere, der have klaget, staae i den Formening — og derpaa er deres